

Publicerad 2009-10-02 19:27 av Erik A Ström

I ekot av mitt skratt

Blicken borrar hål i backen där jag går

över torget som ekar av skvaller.

Men när kanalen som rinner gör sekunder till år

blir rädslan för stor & hjärtat börjar skaka galler.

Jag vänder hem till få kvadrat,

där tavlor viskar sorgsna sagor.

Men när himlen blir till helvete så föds det hat.

& mitt skratt blir kvävt av all vår gråt & allt förlåt.

Livet är så kort.

& man vänder blicken bort.

Det finns så många frågor,

men ingen eld utan glöd & lågor.

Det är de svar som jag har.

Jag vänjer mig aldrig vid den gråa nyansen,

då den skiftar i grönt och formar mitt skratt.

Jag önskar jag kunde hålla det vid liv, våga ta chansen,

då jag sitter i ekot av mitt skratt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Erik A Ström med Poeter.se id #30606 innehar upphovsrätten